

~ "אמרי נהזראי" ~

השיניים החסרות והשבורות" ... הלב נשבר, הרוח לא. בראש

חודש ניסן תש"פ, זימן לי בורא עולם בדרך פלאית וניסית, קילו אחד של 'מצות ציטרין', שהגיעו שלמות ברובן. הבטחתי לגוי השמש מתת יד נאה שינקה את הבית ויאורר אותו, והבטחתי לחזור בהקדם. את דרכי הביתה, כולל עליית 120 מדרגות, בשביל לאסוף צרור 'מצות ציטרין' ליהודי קדוש שכזה, עשיתי בחדווה ושמחת יום טוב. לא חשתי את

אי-הנעימות של הצעידה ברחובות דוממים. קלות היו רגליי, נשאוני בחדווה אל הקשיש. וכשהבאתי לו את המצות, ישבנו עמו בכללי הזהירות המתבקשת בימי הקורונה, והכנו לו ליל הסדר כדת וכדין. הוא קידש על היין, אכל כזית מצה וזכה לאחר שנים רבות מאוד, לצאת מעבדות לחירות. הרגשתי בעורפי את קדושתו וראייתו למרחוק של הרבי הקדוש מבילגורייא, שמסב אתנו בחדר השינה. ליל הסדר שלנו אולי החל מעט מאוחר, אך אין ספק שהיה ראוי לתואר הנכבד, שונה מכל מה שהכרנו עד עתה.

העלון להצלחת האנשים היקרים: "יעקב בן אסתר", "שלמה ברוך בן יצחק" וכן לכל המעוניינים ב"עילום שם" - **על אשר נתנו מזמנם להפיץ את העלון בבתי הכנסיות ושאר מקומות.** (העלון מופץ בעשרות בתי כנסיות).

לתרומה לעלון הקדוש בנדבת קודש (אפשר גם מכספי מעשר) או **להפצת עלונים** (את החבילה של העלונים מקבלים ללא עלות - רק מתבקש לחלק) ו-**יוקדש העלון להצלחתכם או לבריאות יקיריכם וכדומה** – נא לפנות בכל עת ל-**מספר: 0527116539 - נהוראי זוהרי.** או ל-**מייל: nz0527116539nz@gmail.com** אפשר גם לשלוח מכתב ל-כתובת הר שמואל אבני החושן 31. אפשר לעשות העברה לבנק מרכנתיל למ"ח: 072107857, לסניף רמות: 742.

לקוראי עלון זה הנחה ב"דפוס השושנים".

הרב ישראל פישר, מעסקני הקהילה היהודית בבודפשט הונגריה, עם **סיפור מופלא** ומרגש עד דמעות ששמע מפי קשיש ניצול שואה בעת שביקר בביתו בעיצומו של ליל הסדר. הסיפור המדהים הופיע במגזין 'במה' (אייר תש"פ), (הנה הוא מבוסס על לשונו): בודפשט, תש"פ – ליל התקדש חג הפסח. עיצומה של התפשטות נגיף הקורונה בכל העולם, ובאירופה בפרט. שקט, דממת מוות ברחובות. ההונגרים הם עם צייתן, וכשהמדינה מבקשת לא להסתובב – הרחובות שוממים, עד כי אפילו הקורונה נראה שמצייתת לחוקים ולא מעזה להסתובב ברחוב. רק קבוצה קטנה של יהודים, מסתובבת באישון ליל השימורים, מחפשת בודדים שלא יודעים להתבודד... רופא נוכרי ושמש נוכרי המלווה אותו, מתלווים חרש אל בתי העיר לבדוק שלום ניצולי השואה המבוגרים, אלה ששנות הקומוניזם השכיחו מהם את יהדותם ולא הסתפקו במה שסבלו את מוראות השואה. כך הגענו לאחר צעידה לא ארוכה במיוחד אל דירת קשיש ברחוב DOHANY. אשר היה ספון בביתו אשר ידע ימים טובים יותר בעבר. מזווה בפתח הבית הייתה לסימן שדיירו בן ליוצאי מצרים. לאחר מספר נקישות, אזרנו עוז ופתחנו הדלת שלא הייתה נעולה. לא פלא, גם גנב אביון ידלג על הדלות השוררת בכל פינה מפינות הבית, שלא לומר מה הריח עושה לחושיו של לא גנב, על אחת כמה לגנב... בחדר הפנימי מוטל זקן במיטתו. אור חיזור ממנורת שולחן, עתיק אף יותר מהזקן, האיר את פניו באפילה. הרופא נפנה מיד לבדוק מצבו, ואנו התפורנו - אחד נשאר עם הרופא, השני יחד עם הגוי עשו סיבוב מהיר בבית לראות מה צריך. הפתעה לא נעימה חיכתה לי, כשנלחש לי שהבית נקי מחמץ, אך לדאבון לב, נקי גם מצרכי פסח. די שמחנו שהקשיש לכאורה שומר על פסח... לכן פניתי אליו בשאלה האם דובר אידיש? "בוודאי", השיב מיד. "מה השאלה!?"... גישוש זהיר העלה שאמנם הוא לא זכה ללמוד בחיידר, גם כותלי ישיבה לא שזפה עינו, אך חזקו עליו דבריו של הרב הקדוש רבי **מרדכי רוקח מבילגורייא** ז"ע [ששהה יחד עם אחיו הרה"ק **מהר"א מבעלזא** ז"ע בעיר פעסט בשנת תש"ד] בעת שנפרד ממנו בעלותו לרכבת שהוציאה אותו מהונגריה, והוא, נער חסון וחזק היה אז, העלה את מזוודותיו של הרבי הנערץ לרכבת. לאות תודה, ביקש ממנו הרה"ק מבילגורייא שייגש אליו, והוא בשמחה ניגש, בטוח שיקבל מתת יד ('טיפ' בלשונו), אך להפתעתו, הרבי ביקש ממנו 3 דברים: שיניח תפילין כל יום, שלא יינשא לנוכרית, ושלא יאכל חמץ בפסח. בבכי עז הוסיף הקשיש: "אני נשבע שקיימתי את הבטחתי! אבל את המצות שהבאתם", הוא אומר, "אינני מסוגל לאכול, בגלל..."

~"פיתוח הקול בדרך הכל" (מבוסס על תורת אבי)~

בהשוואה לאוכלוסייה הכללית, צרידות נמצאת בשכיחות גבוהה יותר בקרב משתמשי קול מקצועיים וביניהם מורים.

בשנת 1999 נקבע בברזיל כי מידי שנה יצוין ב-16 לאפריל "יום הקול הבין-לאומי". ביום זה מתקיימות בעולם פעילויות רבות שמטרתן להעלות את המודעות לשמירה על קול תקין, במיוחד במקצועות בהם נדרש דיבור רב לאורך שעות היום. ובארצות הברית, היום הפך לרשמי בשנת 2002 ובאותו שנה האירוע זכה לשם 'יום הקול העולמי' ('World Voice Day').

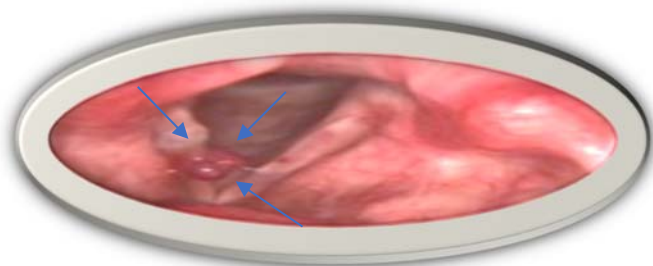
👉 **מעוניין להפסיק להצטרד? לדעת איך להרחיב את מנעד הקול? סובל מקול לא נקי, או קול חלש?** רוצה לדעת איך שומרים על מיתרי קול בריאים לכל החיים? **ב-הרצאה על פיתוח קול יענה על כל השאלות הללו מורה מומחה לקול - נהוראי זוהרי.** 📅 כיבוד קל ושתייה חמה במקום. 🕒 תאריך: יום ראשון, כ"ה ניסן, 16.4. זמן: 16.00-18.15. (אורך של 3 שיעורי פיתוח קול). 💰 עלות: ש70, במקום ש100.

👉 **קורס פיתוח קול:** ב-5 מפגשים של שעותיים ורבע. תקבל את יסודות הקול, שיטת פהב"ה - "פיתוח הקול בדרך הכל". מפי המאסטר לקול - **נהוראי זוהרי.** 📅 התחלת יום רביעי, זמן: 17.00-19.15. התחלת הקורס בתאריך: י"ב אייר, 3.5. בקורס לומדים: עשרות טיפים ותרגילים לבריאות הקול, נשימה נכונה, חללי תהודה, דיקציה נכונה, תזונה נכונה, יציבות הגוף ועוד. 📅 שתייה חמה/קרה במקום.

👉 **ה-הרצאה וה-קורס** יהיו בבית מפואר בהר שמואל שבעיר גבעת זאב, רחוב: אבני החושן 31. (הר שמואל - 5 תחנות אוטובוס מצומת רמות, 15 דקות נסיעה). גברים בלבד! מקום שקט ואסטטי. קבוצה קטנה. נא להירשם מראש! 📅 קווי אוטובוסים להר שמואל: 131, 137, 138. 👉 **ההרצאה והקורס מובאים בצורה קלילה נעימה ומובנת לחלוטין.**

👉 **לפרטים נוספים והרשמה:** אפשר לפנות בכל עת - 📞 פלאפון: 0527116539 או 📧 מייל: NZ0527116539NZ@GMAIL.COM

אחד הדברים שגורמים לצרידות - זה פוליפ במיתרי הקול! מה זה פוליפ? חלק ב':

פוליפ על מיתר הקול יראה לרוב כנגע עגול וחלק, מעין שלפוחית. פוליפ הוא רך.

לרוב הפוליפ יהיה ממוקם בשני השליש הקדמיים של מיתר הקול ויתבלט מהמיתר לכיוון המרכז.

לעתים לפוליפ יהיו מספר אונות. ישנם אנשים שכבר השלימו עם בעייתם בכל מיני צורות, ולא מאמינים שיכול להיות יותר טוב - ילד אחד נכנס לרופא שיניים ומתחיל לצרוח: "איייה איייה!!" הרופא בשוק אומר לו: "מה אתה צורח? עדיין לא נגעתי בך?!". הילד: "כן אבל אני מתאמן"...

צבעו של הפוליפ נוטה להיות אדום/אדמדם ולעתים קרובות ניתן יהיה לראות סימני שטף דם בסמוך לו. חלק מהפוליפים הם בגוון שקוף. לא כל הרופאים לא מקשיבים לנו, זה נכון, אבל ישנם אשר כן אכפת להם מאתנו, סיפור על רופא שלא מקשיב - רופא: "מה הבעיה שלך?". חולה: "נראה לי שאף אחד לא שומע את מה שאני אומר". רופא: "מה הבעיה שלך?..."

הגודל של פוליפים יכול להשתנות. ישנם פוליפים קטנטנים וישנם פוליפים גדולים מאוד.

פוליפים הם מפגע שכיח במיתרי הקול. בישראל פוליפים מדממים שכיחים יותר מאשר במדינות שבהן פחות מקובל לצעוק. יש גם דברים טובים בישראל כמו הסיפור על רופא אחד אשר רצה לבדוק מוח. אז הוא לקח את המוח של אלברט איינשטיין פתח אותו וראה מחשבים מכונות ספרים ומלא חוטים... הרופא אמר "זה לא בשבילי זה קשה מדי". הרופא לקח מוח של גוי רשע. פתח אותו וראה חוט ואמר "זה מעניין!", חתך את החוט ופתאום נפלו האוזניים...!